

யேசு பாலன்

அளித்த அருள்

வி. யோசேப்ஸின்:

இரு மணி 10. சந்திரன்குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய தனது பால் நிலைவை எங்கும் பரப்பிக்கொண்டிருந்தான். கிராமத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டும் மின்னுகின்ற வர்ணவிளக்குகளைத் தன்னகத்தேகொண்டு மினிர்ந்தது. சிறுவர், சிறுமிகள் இன்பநாளான மறுநாளின் ஆனந்தமோனத்தையும், பலவகைப் பலகாரம், புதுத்துணிமுதலியவைகளையும் நினைத்து மகிழ்ந்து நித்திரைபோகமனமின்றிச் சிரித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். வீட்டுப் பெண்மர்களிற்கிலர் அடுக்களையில் வேலையாயிருக்க, மற்றப்பெண்கள் கோலமிட்டு இல்லத்தை அலங்கரிப்பதில் முனைந்திருந்தனர். ஏன் இந்த ஆர்ப்பாட்டம்? எதற்காக இக்குதூகலம்? மார்கழி 24-ங் தேதியில்லவா! ஆம், இரு மணி 12-க்குப் புனிதயேசு பிறந்தநேரம்—கிறிஸ்மஸ்தினம்.

ஆனால், ஒருவிதியின் கோடியிலிருக்கும் குச்சவிட்டில் மாத்திரம் யாதொருசந்தடியும் தென்படவில்லை. ஒரு கிழிந்தபாயில் ஒருசென் முக்கி, முனிக்கொண்டு படுத்திருந்தது. அச்சீவன்தான் அவ்வீட்டின் தலைவர்களையாக அவளருகில் அன்புத்தும் பும் இதயமும், அருளொழுகும் கண்களும், பாலபோன்ற முகமுழுடைய எட்டுவைதுப்பாலகன் கவலையேறா வாய் உட்கார்ந்திருந்தான். ஏழை, பணக்காரர் யாவரும் வேறுபாடின் றிக்குதாகலம்கொண்டாட, அச்சிறுபாலகன்மாத்திரம் அதற்கென்ன புறம்பா? தன்தாயை உற்றுநோக்கினால் ஜெயசீலன். அதுதான் அவன்பெயர். தன் அருமைத்தாய்நித்திரை செய்துகொண்டிருப்பதை அறிந்து ஜெயசீலன் எழுந்தான். வெளியே ஓடினான். தின்னையில் படுத்திருந்த அவன்தகப்பனர் திடுக்கிட்டெழுந்தார். தனயன் செல்வதைப் பார்த்தார். அவனைப்பின்பற்றினார். சிறுவன் அடைந்தான் நமது ஆண்டவரின் ஆலயத்தை. தேவனைமன்றாடினான். அவனது கண்ணங்களின்வழியே வழிந்தோடும் கண்ணீருக்குமத்தியில் ஒரு உருக்கமானவேண்டுதல் வானத்தைநோக்கிப் புகைபோல் பறந்துசென்றது. “புரவர்களை என்னிடம் வரவிடுக்கள்” என்று அழைத்தயேசு—“கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்” என்று திருவளம்பற்றிய தேவசதன் அச்சிறுங்களத்தின் ஆசையைமட்டும் பூர்த்திசெய்யத் தயங்குவாரா? மைந்தன் கோவிலைவிட்டு வெளியே வந்தான். உள்ளே நடந்ததைப் பார்த்திருந்ததான் மகளை அரவணனைத்து பெருக்கினார். இல்லத்தை அடைந்தனர் இருவரும்.

* * *

நிர்மலா ஆரோக்கியசாமி மிராசு என்பவருக்கு ஏகபுதல்வியாய்ப்பிற்றிது, துன்பமே இன்னதென்றறியாது பஞ்சமெத்தையிலேயே பழகிவளர்ந்தவள். அவள் 10-ம் பிராயத்தை அடைந்ததும் அவளது அன்னை மரித்

தாள். அன்னையின் இறப்பு அவளைக்கவலைக்குள்ளாக்கவில்லை. ஏனெனில், தாயும் தந்தையுமாயிருந்து தமதுபுதல்வியைப் பேணிக்கண்காணித்தார் மிராசு. காலமலரிலிருந்து ஐந்தாறு இதழ்கள் உதிர்ந்து விழுந்தன. நிர்மலா இப்போது 16 வயதுடைய சௌந்தரவடிவமுள்ள ஓர் இளங்கள்னிகை. அவளதுகரியீண்டகூந்தலும், ரேஷாநிறக் கண்ணங்களைம், நிலவிழிகளும், முத்துப்பற்களும் அவளின் அழுகை மிகைப்படுத்தின. அவள்ளன்றும் தன்னிதழ்களில்புன்னகைதவழி, இனியமொழியுடன் பேசுக்குண்டின்தின் குச்சவிட்டின் கொல்லிப்புறம் நறுமணமிக்க வர்ணசாலப்பூக்கள்பூத்துக்குலுங்கும் பூச்செடிகளையும், பச்சைப் பசேலென்று செடி கொடிகளையும் கொண்டுகாட்சியளித்தது. பாலகன் பள்ளிசென்று பயின்றன. காலவெள்ளாம் தனது கடமையை வழுவாது செய்தவண்ணம் செய்து கொண்டுதானிருந்தது.

* * *

வதனத்துடன் தன்கண்களை முடினால். அயராசித்திரை அவளை ஆட்கொண்டது. இப்பூவுக வாழ்வை முடித்துப்புதுவாழ்வுவாழ்த் தன்னை உண்டாக்கியவரிடம்போய்ச்சேர்ந்து விட்டாள். அதேசமயம் யேசுபாலன் பிறந்ததை அறிவித்துக் கோவிற் பெரியமனிகள் பெருஞ்சப்தமாய் ஒலித்தலேயும், வாத்தியங்கள் முழங்கிய முழக்கமும் வாழ்வில் தோல்வியடைந்து இறந்த நிர்மலா வக்காகவே சப்தித்தன போவிருந்தது.

அவளின்பிரேதசேமம் முடிந்தது. தந்தை முற்றும் மாறினார். தனது சீவனத்திற்கும், தனது ஏகமகனின் சீவியத்தின் நிலையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வேண்டியபொருளைச் சம்பாதிக்கும்நேரம்போக, மீதியான நேரத்தை வீண்போக்காமல் தனது தோட்டத்திலேயே வேவை செய்வதில் கழித்தார். அவளின் திறமையால் குச்சவிட்டின் கொல்லிப்புறம் நறுமணமிக்க வர்ணசாலப்பூக்கள்பூத்துக்குலுங்கும் பூச்செடிகளையும், பச்சைப் பசேலென்று செடி கொடிகளையும் கொண்டுகாட்சியளித்தது. பாலகன் பள்ளிசென்று பயின்றன. காலவெள்ளாம் தனது கடமையை வழுவாது செய்தவண்ணம் செய்து கொண்டுதானிருந்தது.

* * *

20 வருடங்களுக்குப்பின் அன்று இரு மணி 12. நிர்மலா இறந்த அதேமாதம் தேதியும் அதுவே மாந்தர்யாவரும் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையை விமரிசையாக்குக்கொண்டாடுகின்றனர். பட்டாஸ் வெடிகளின் சப்தம் காதத்துகளைத்து பாட்டும், வாத்தியமும் முழங்கின. ஆனால், இருபது வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததைப்போல் அல்ல, இன்று ஒருப்புதானாள். வண, ஜெயசீலன் சுவாமியவர்கள் சின்னயேசுவைக்கையிலேந்திப் பலிபுப்புக்கொடுத்து நடுச்சாம்ப்புசை நிறைவேற்றுகிறார். அதோ கிறுதியண்டையிலிருக்கும் வயோதிபர் குசைநாதன் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக அக்களிப்பும், மகிழ்ச்சியும் போட்டிபோடப் பக்கிமேரரமரியாதையாய் முழந்தாட்படியிடுச் செபிக்கிறார்.

—வே, க. குரலோலி

விற்பனைக்கு!

கோபோட்டதும் போதாதுமான யாழ்ப்பாணச் சுருட்டும், கண்டிப்புக்கையிலைச் சுருட்டும்.

ESTD. 1923

REGD. 2047

AWARDED
CERTIFICATE
FOR THE
BEST CIGARS

THE
INDUSTRIAL
EXHIBITIONS
IN 1933 & 39

M. SAVERIMUTTU & SONS

CIGAR MANUFACTURERS,
TOBACCO DEALERS,
GENERAL MERCHANTS.
MARTIN'S ROAD, JAFFNA.

குய்பாகவையில் எஸ். எஸ். சி.

அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கணக்கு அடுத்துகிடம் 1951-ம் ஆண்மேதல் வருடாவருடம் பாடபோதனை களைச் சுயபாகவைக்கு மாற்றப்பட வேண்டியதாகும்; அதனால் 1951-ம் ஆண்டிலே எஸ். எஸ். சி. வகுப்பு சுயபாகவையில் தான் நடைபெறும்; சுயபாகவையில் படிப்பிக்கமுடியாத எந்தப்பாட்களும் ஆங்கிலத்தில் படிப்பிக்கப்படுமென்ற பிரதமர்பண்டாரநாயகா தெரிவித்திருக்கின்றார்.

மட்டக்களப்பு

தாண்டவன்வெளித் தபால்

அமலோற்பவ மாதா பத்திச் சபை: அமலோற்பவ மாதா பத்திச் சபையாரின் வருடாந்த திருநாள் சென்ற சனிக்கழமை கொண்டாடப்பட்டது. திருநாளுக்கு முந்தியாள் மட்டக்களப்பு, விஜய படமாளிகை நிர்வாகிகள் தேவாலயக்கட்டிடத் திதிக்கு ஓர் இலவச படக்காட்சி காட்டி உதவினர்.

திருநாளன்று இரண்டாம் பூசை காலை 7 மணிக்குத் திருநாட்ட பாடற்புசையாகப் பங்குவிசாரணைக் குரவர் வண, ஜோர்ஜ் ஸ. எஸ். வம்பேக் சுவாமி யவர்களால் நிறைவேறியது. பூசையின் போது விசுவாசிகள் திருவிழுந்தருந்திருக்கின்றனர்.

அடுத்த நாட் பின்னேரம் பக்திச் சபையார் தேவாயாரின் சின்னங்கள் அனின்து மாதாவின் திருச்சூருபத்தை சென்ற சனிக்கழமை கொண்டாடப்பட்டது. திருநாளுக்கு முந்தியாள் மட்டக்களப்பு, விஜய படமாளிகை நிர்வாகிகள் தேவாலயக்கட்டிடத் திதிக்கு ஓர் இலவச படக்காட்சி காட்டி உதவினர்.

அடுத்த நாட் பின்னேரம் பக்திச் சபையார் தேவாயாரின் சின்னங்கள் அனின்து மாதாவின் திருச்சூருபத்தை மிகுந்த அலங்காரங்களுடன் எழுந்த ரூப்புபண்ணி வீதி வலம்வந்தார்கள். அப்போது விசுவாசிகள் அனியப்பனியாக மிகுந்த பக்தியோடு கையில் மெழுகு வர்த்தகள் ஏந்திக் கொண்டும், செமாலை, பிரார்த்தனைகள் ஒதிக்கொண்டும், செமாலை, பிரார்த்தனைகள் ஒதிக்கொண்டும், தேவாயார்மேல் தோத்திரகீதன்கள் பாடிக்கொண்டும் தேவாலயத்தையைக்கட்டத்தனர். பின்னர் பங்குவிசாரணைக்குரவால் மாலை ஆராதனைபாடித் தில்வித்துப் புத்தகுருபேசலர்யினர்.

தெமாதம்

பொதுக்கருத்து: கத்தேவாலிக்கர் அனைவரதும் செபமும், முன்மாதி விகையும் பிரிந்துபோயிருப்பவர்கள் திருச்சபையில்வந்துசேர வழியா யிருக்கும்படியாக வேண்டிக்கொள்வது.

மின்கருத்து: சிறவிலே இறந்த வர்களிலும், கட்டாய வேலீஸ்முகாங்களிலும் வேதத்திற்காக அவதியுறும் குருமார், விசுவாசிகளுக்காக மன்றாடிக்கொள்வது.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1956-ம் ஆண்டு
மார்கழிமாதம் 27-ந் திகதி

1956-ம் ஆண்டு

ஆண்டாண்டுதோறும் காலங்கடந்து போகும் பழைய ஆண்டினைப் பிரியாவிடைக்கூறிப் பயணமனுப்புவதும், புத்தாண்டினை வாழ்த்துக்கூறிப் பெருமகிழ்வுடன் வரவேற்பதும்வழுமையாகும். அவ்வாறே இன்னும் நான்கு தினங்களில் பிரியப் போகின்ற நிகழும் 1956-ம் ஆண்டினையும் நாம்பிரியாவிடைக்கூறிப் பயணமனுப்புங்காலும் அன்மியபோதி லும்—அஃது நம்கண்ணுக்கப்பால் மதைந்தபோதிலும் இதன்காலத்தில் நிகழ்ந்தசம்பவங்கள் மதைந்து போகாமல் சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று என்றைக்கும் நிலைபெற்றிருக்கும்என்க.

இந்தஆண்டிலும் சரித்திரத்திலே
இடம்பெற்றத்தகுந்த சம்பவங்கள்பல
நிகழாமல் இல்லை. அவற்றிலேவைதிக
சம்பவங்களும் உள். வெளகிகசம்ப
வங்களும் உள். வைதிகசம்பவங்களை
ஆராயுங்கால், “சமா தா ன் த் தின்
பூப்பரசர்” எனும் சிறப்புப் பெயர்
தாங்கிக் கத்தோலிக்க திருச்சபையை
அத்துணைபிரஸ்தாபத்துடன் ஆட்சி
செய்துவருகின்ற 12-ம்பத்திநாத
பாப்பரசர் இவ்வருடத்திலே தமது
80-வது பிறந்தபெருநாளைக் கொண்
டாடினார். யேசுவின் திருஇருதயத்
திருநாள் கத்தோலிக்க உலகமுழு

சவாமிகளும் மரணத்திறரயில்
மறைந்ததும் இவ்வகுடத்திலேயா
கும்.

வெளகிக்விஷயமாய் ஆராயுங்கால் இலங்கையில்நடந்தேறிய பொதுத் தேர்தலின்விளைவாய் ஆட்சிப்பிடத் திலிருந்த ஐக்கியதேச சீயக்கட்சி வீழ்ச்சியடைய, மக்கள் ஐக்கியமுன் னணிக்கட்சி அரசாங்கம் ஆட்சி நடத்த வந்து, பெரும்பான்மைப் பலத்தைக் கொண்டு “தனிச்சிங்கள் சட்ட” த்தை அரங்கேற்றி உத்தியோகபாஸையாகச் சிங்களத்தைப் புகுத்தியதும், மக்கள் ஐக்கியமுன் னணியென்று சொல்லிக்கொண்டு மக்களின் ஐக்கியத்தைக் குலித்துக் கொண்டுவருவதும், இந்தியாவிலே புதுஇராச்சியங்கள் அமைக்கப்பட்டதும், ஜென்றல் ஐஸன்ஹாவர் அவர்கள் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாய் இரண்டாம் முறையாகத் தெரிவிசெய்யப் பெற்றிருப்பதும், சுவெஸ்கால் வாயை எகிப்திய ஜனதிபதிநாஸர் திலரெனத் தேசியமயமாக்கியதால் பினாக்கு ஏற்பட்டுப் பிரித்தானிய, பிரான்சிய, இசிரவேல் நாடுகள் சுவெஸ்கால்வாய்மீது படையெடுத்ததும், உலகமே இகில்கொள்ளும்படியாக ஹங்கேரியில் ருவியபடைகள் பயங்கர சனசங்காரஞ் செய்து கொண்டு வருவதும், இவ்வருடத்தின் விசேஷப்பட்ட சம்பவங்களாகும்.

இவ்வாரூன பலவிதசம்பவங்களை யும் நமக்குத்தந்துகொண் டி ருங் தவருடமானது இதோ மறையப்போகின்றது. அனங் தகிருபாந்தியான் சர்வேசரன் நம்மிலே மிகுஞ்சகருணையுடையவராய் நம் து நன்மையைக்கருதியே மேலும்நமக்குச் சீவியத்தை அருளச் சித்தமாகின்றார். அவர் திருவுளப்பிரகாரம் 1957-ம் ஆண்டு என்னும் நாமத்துடனே நமக்கோர்புதுவருடம் பிறக்கப்போகின்றது. இப்புதுவருடத்தை நமக்கு அருளத்தேவன் திருவுளங்களின்ததற்காக நாம் பெரிதும்நன்றியற்றலும், சந்தோஷமுழுடையவராய் நம்பத்திரிகைச் சந்தாதாரர்களாய், அபிமானிகளாயிருந்து இதனை ஆதரித்துவருகிற வர்களுக்கும், சமயோசிதமாக விஷயதானங்கள் செய்துவருகின்ற குரவர்கள், கவிஞர்கள், நிருபர்களுக்கும் கர்த்தரிலேசுக்கும், ஆசீர் வாதமும் விரைவில்

காலீய தூண்டுதூன்னு

நம் திருமீட்பர் மாணிடதைகப்
பிறந்த காலத்தில் பெரிய ஏரோ
தன் அரசனையிருஞ்து யூதேயாநாட்
டினைஆட்சிசெய்துவந்தான். ஸ்ரா
வின், ஹிற்லர், முசோவினி, ரிற்
க்ரேமுதலாம் சர்வாதிகாரிகளைப்
போன்று இந்தஏரோதனும் ஓர்
சந்தர்ப்பவாதியும், அரசியல்வாதி
யும், அம்மட்டா! ஓர் கொடுங்
கோலனுமாய் இருந்து வந்தான்.
இவன் தனது பேரனுரையும்,
மைத்துனரையும், தனது மாமியையும்,
முன்று புதல்வர்களையும்
கொன்றுவிடும்படி கட்டளையிட்ட
குருரங்குசன். தாங்கள் ஓர் அரசு
குழந்தையைக் கண் ④ அஞ்சலி

செய்ய வங்தோமென்று மூவரச் சுகள் சொல்லக் கேட்டதே பெத்து கேம் ஊரிலுள்ள இரண்டு வெய்துக்குட்பட்ட ஆண்குழந்தைகளையெல்லாம் சங்காரஞ் செய்துவிடும்படி யாக ஆஞ்ஞாபித்த சண்டாளபாதகன் இவனே. தனதுமரணவேலை சமீபித்ததும் நாட்டிலுள்ள பெரிய மனுஷர்களையெல்லாம் அடைத்து வைப்பித்ததுத் தான் மரணமடைத் ததும் தாமதமின்றியே அவர்களைக் கொன்றெழுபித்து விடும்படி யாகக் கட்டளையிட்டான். ஏனெனில், தான் இறந்தநாளிலே அவர்களையெல்லாம் கொன்றுவிட்டால் நாடு முழுவதற்கும் அங்நாள் ஓரதுக்கநாளாய் இருக்குமென்று அவன்னணினான். ஆனால், இந்தக்கட்டளை நிறைவேற்றப் படவில்லை. நிறைவேற்றப் படாதது மாத்திரமல்ல, அவனுடைய எண்ணத்திற்குமாறுக அவன் இறந்தநாளில் அவர்கள் விடுதலையாக்கவும்பட்டார்கள். அன்றியும் அந்தநாள் ஏரோதனின் கொடுங்கோன்மையிலிருந்து யுதர்கள் விடுதலையடைந்த சுபநாளாகவும் கொண்டாடப்பட்டது.

இந்த ஏரோதனே ஜெருசலேம் தேவாலயத்தைத் திரும்பவும் கட்டியே முப்பியவன். இஃது பக்தியினால் ஏவப்பட்டல்ல, ஆனால், தன்னை நல்லவ னென்று பிரசைகள் எண்ணவேண்டுமென்ற ஆவானினால் ஏவப்பட்டாகும். இந்த ஏரோதனே மூவரசர்களை அத்துணை இராசோபசாரங்களுடன் வரவேற்று உபசரித்தான். என்றாலும், உபசார குணத்தினாலும், நன்மைத் தனத்தினாலும் அல்ல. ஆனால், அவர்கள் மூலம் தனது பகைவனுக்குப் பிறந்த அரசகுழுங்கையைக் கண்டறியலா மென்றால் தந்திரத்தினாலேயே அப்படி யெல்லாம் உபசரித்தான். மூவரசர்களுடன் தந்திரமாக நடந்துகொண்ட ஏரோதன் அவர்களுடன் ஓர்வேவுகாரணைக் கூட்டுறவுப்பாததுதான் அவன்செய்த ஓர்தவரூயிற்று. மூவிராசாக்கள் தன்னிடம் திரும்பிவருவார்களென ஏரோதன் எண்ணியதே தேவபாலனைத் தப்பவைக்கும் வழியாக அமைந்தது.

ஏரோதனின் கொடுங்கோலாட்சி எப்பொழுது முடியுமென அந்தக்காலத்திலே யுதர்கள் ஆவ வூடன் எதிர்பார்த் திருந்தது போல இந்தக்காலத்திலே ருவிய இரும்புத்திரையுள் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிக்கும் நாடுகளும் சோவியற் கொடுங் கோலாட்சி இறுதியடைந்து எப்போது விடு தலைகிடைக்குமென்று ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் ஆசிக்கும் விடுதலையின் காலம் போலாந்தில் உதயமாகத் தொடங்கி யிருக்கிறது. போலிஷ் கருதினால் விடுதலை செய்யப்பெற்றதுமுதல் அங்கே கம்யூனிஸ்த ஆட்சி இற்றைக்குப்பத்துவருடங்களின்முன் செய்திருந்த வேதக பாருக்கண்டும் நாம் வீரர்கள் கொள்ள வேண்டுமென்று பெரிதும் ஆவலுள்ளவராய் இருக்கிறேன்; நாம்முற்றிலுமே பாகிஸ்தானியர்களாய் இருக்க வேண்டும்; நாம் ஓர்பெருஞ்சாதியாய் இருக்கிறோமென்று நாமெல்லாம் உனரவேண்டும்; நமது வாழ்க்கைத்துறை, நமதுசமயம், நமது சூழல் எதுவாயிருந்தாலும் நாம் ஒரேயொரு குறிக்கோளையே கொண்டிருக்கிறோம்; அதாவது, தேசப்பற்று உள்ளவர்களாயிருந்து, சமத்துவமிரசைகள்ளன்றமட்டிலே அதன் சுபீட்சத்திற்காக நமக்குள்ள சக்தியைக்கொண்டு பூரண பங்குத்தானஞ் செய்ய வேண்டும்” எனக் கூறலாயினர்.

விரோத சட்டங்களை யெல்லாம்
இன்றென்றாகக் கை நெகி முங் து
விடத்தொடங்கி யிருக்கிறது.
அங்கேஇப்போது அரசாங்கபாட
சாலைகளில் வேதபாடும் படிப்பிக்
கலாமென்றும் மேற்றிராணிமார்
குருமாரைத் திருச்சபை முன்
போல இஷ்டப்படியேங்கியிக்கலா
மென்றும் சமரசமுலம் அனுமதி
யாகிவிட்டது. போலாங்தின் நிலை
மை இவ்வாருக ஹங்கேரியிலும்
ருவியபடைகள் புடாபெஸ்ற் நகரி
விருந்து வலசைவாங்கத் தொடங்கிவிட்டதாகவும், அங்கேயும் கம்யூ
னிஸ்த ருவியாவின் செல்வாக்குக்
குறையத் தொடங்கி யிருப்பதாக
வும் செய்தி பிறந்திருக்கிறது. மக்களே திரண்டு எதிர்க்கும்போது
ருவியா எவ்வளவு காலத்துக்கு
அடக்குமுறையைக் கையாள முடியும்?

பாகிஸ்தானும்
கிறீஸ்துவர்களும்

பாகிஸ்தானின் புதிய பிரதமரான ஜனுப் ஹாசேயன் சுகிறவர்த்திஅவர்கள் தற்போது பரிசுத்த ஸ் தான் ததி னிடமாகப் பாகிஸ்தான் தூதுவராய் இருந்து வருகின்ற ஜனுப் ஷல்ட் சுகிறவர்த்திஅவர்களின் முத்தசகோதரர். இவர் கல்கத்தாவிலுள்ள சென் சேவியர்கல்லூரியில் முந்தக்கல்விபயின்று, பின்த ஒக்ஸ் போட் சர்வகலாசாலை சென்றூர். சாதி, சமயவேற்றுமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெரும்பான்மையினர்கள் வேறுபாடுகளை அகற்ற விடுவதாக இவர் அங்காட்டிலுள்ள கிறீஸ்துவ சிறுபான்மையினருக்கு உறுதிவாகக் களித்திருக்கின்றார். ஜனுப் மகமத்தலி இடமாகப் பிரதமராகவாக்குவதற்கு இவர் விசுவாசப் பிரமாணஞ்ச செய்து பதவியேற்றபின் நிகழ்த்திய வாலையிப்பேச்சிலே, “சாதி,. சமயவேற்றுமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட பெரும்பான்மையினர் சிறுபான்மையினர்கள் வேறுபாடுகளிலிருந்து நாம் விலகி கொள்ள வேண்டுமென்று பெரிதும் ஆவலுள்ளவராய் இருக்கிறேன்; நாம்முற்றிலுமே பாகிஸ்தானியர்களாய் இருக்க வேண்டும்; நாம் ஓர்பெருஞ்சாதியாய் இருக்கிறேமென்று நாமெல்லாம் உணரவேண்டும்; நமது வாழ்க்கைத்துறை, நமதுசமயம், நமது சூழல் எதுவாயிருந்தாலும் நாம் ஒரேயொரு குறிக்கே காலையே கொண்டிருக்கிறோம்; அதாவது, தேசப்பற்று உள்ளவர்களாயிருந்து, சமத்துவபிரசைகள்ளன்றமட்டிலே அதன் சுபீட்சத்திற்காக நமக்குள்ள சக்தியைக்கொண்டு பூரண பங்குத்தானஞ்ச செய்ய வேண்டும்” எனக் கூறலாயினர்.

କୌଣସି ଯାଇଲା ?

[A. K.]

(அர். 11)

பெத்தானியா ஊர். மார்த்தா, மரியா குடும்பம். வீடு ஆழங்கத்துக்கத்தில் அமிழ்ந்தியிருக்கிறது. காரணம், அவர்களுடைய சகோதரன் லாசர் இறந்துபோய் அன்னே ரூடு மூன்றுஞாட்களாயின. துக்கம் விசாரிக்க அநேகர்வங்தனர். ஆறுதலான வார்த்தைகள் கூறி னர். ஆனால், மார்த்தா, மரியா ஞடைய அன்புடல் எங்கள் ஆறுதல்அடையவில்லை.

அவர்மட்டிலும் அங்கே இருந்திருந்தால் அவன் இறந்திருக்கமாட்டான் என்று இருச்சோதரிகளும் எண்ணினார்கள். கொடுத்துவைக்காத பாவிகள்! அவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் போதுதானு யேசுபக்கத்துனருக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும்! அவர்கள் நேரத்தோடுசொல்லி அனுப்பியும் அவர் வரக்கூடவில்லையே. விம்மினர்கள். கதிகலங்கி இருந்தார்கள். சோதரனின் பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல் பித்துப்பிடித்தவர்களைப்போல் இருந்தார்கள். அதிலும் மரியாள் தன்தமையணை நினைத்துக்கொள்வாள். கல்லறைக்குருவாள். அழுதுபுலம்புவாள். வீடுதிரும்புவாள். இவ்விதம் மன்றநாட்கள் கழிந்தன.

நான்காம்நாள் யேசு ஊருக்கு
வங்து கொண் டிருக்கிறுரென
மார்த்தா கேள்வியற்றார். அவரை
எதிர்கொண்டு சென்றார். கண்ணீர்
சொரிய, “ஆண்டவரே! நீர் இங்கே
இருந்திருப்பீரானால் என்சகோதரன்
மரித்திருக்கமாட்டான்” என்றார்.
அவர் அவனுடைய நம்பிக்கையைக்
கண்டு மகிழ்வற்றார். “உத்தான
மும், உயிரும் நானே; என்னில் விசு
வாசமாயிருக்கிறவன் இறந்தாலும்
பிழைப்பான்” என்றார் அவர்.

“ஆன்டவரே! நீர் கிறீஸ்துநாதரென்றும், இவ்வுலகத்திற்கு எழுங்கருளிவந்த சீவியகடவுளின் குமாரனென்றும் விசுவசித்திருக்கிறேன்” என்றால் அவன் திராமப் பெண்ணின் விசுவாசம் இது! படிப்பிலாப் பாமமக்கள் என்னத்தை அறிந்துவிட்டார்கள், மனமாற்றத்துடன் மதம்மாற்றுவதற்கு என்று வியுத்கும் ஆட்சியாளர் இதைக்கண்டு உணர்வுமாற்கிறா?

மார்த்தா வீடுசெல்கிறார். துக்கம் விசாரிக்க வந்திருந்த யூதமக்கள் எடுவில் இருந்தாள்மரியாள். அவளைச் சத்தமில்லாமல் அதை முக்கிய ரூபார் “சுவா மி வந்திருக்கிறார் உன்னை அழைக்கிறார்” என்றார். மரியாள் உடனே எழுந்தாள். வெளியே ஓர் விதஆர்வத்துடன் சென்றார். அங்கிருந்தானையோர் அவள் கல்லறையினிடத்தில் அழப்போகிறார் என்று சொல்லி அவன்புறி ஒரே பேராக்கார்.

ஏசாலவு அவளைப்பிறகே போனார்களா? ஆனால், அங்கே நின்றது யார்? யேசு. அவர் பாத்தில் கடறி கொண்டு துவண்டுவிழுந்தாள் அவள். ஒப்பாரிவைத்து அழுதாள். “ஆண்டவரே! நீர் இங்கே இருந்திருப்பீரா

ஏல் என்சோதரன் மரித்திருக்க மாட்டான்” என்றால். இந்தப் பரிதாப காட்சியைக் கண்டவர்களும் கதறினார்கள். அப்போது “யேசு நாதர் கண்ணீர்விட்டு அழு தார்.” என்ன இளகிய இருதயம்! என்ன உணர்ச்சியுள்ளதுள்ளதும்!

கல்லறைக்குச் சென்றுர் கள். குடுக்குமுன் இருந்தகல்லை எடுக்கச் சொன்னார் அவர். நாறுமென்று ஆட்சேபித்தாள் மார்த்தாள். “நீ விசுவிசித்தால் சர்வேசுரனுடைய மகிமையைக் காண்பாய்ன்று நான் உனக்குச் சொல்லவில்லையோ?” என்றுர் அவர். கல் எடுக்கப்பட்டது. கூடியிருந்த மக்கள் வியப்புடனும், ஐயத்துடனும் குகைக்குள் பார்த்தார்கள். “கைகளும் கால்களும் கச்சைகளால் கட்டவும், அவன்முகம் பரிவட்டத்தால் முடவும் பட்டிருந்தது.” “இதோ, இவர் அவனை எவ்வளவாய் நேசித்திருந்தார்” என்றார்கள் யூதர்களில் சிலர். அவனை ஒரு முறையாகிலும் பார்க்க விரும்புகிறார்க்கும் என்றார்கள் வேறுசிலர்.

ஆனால், அவர் குகைக்குள் பார்க்க வில்லை. வான் த்தை நோக்கி ப் பிரார்த்தித்தார். எல்லோரும் அறியும்படி செபித்தார். “பிதாவே! தேவீர் என்னை எப்போதும் கேட்ட

தருஞுகிறீரன்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்; ஆனாலும் நீர்என்னை அனுப்பினீரென்று குழநிற்கிற சனங்கள் விசவசிக்கும்பொருட்டு இவர்கள் நிமித்தமே இதைச் சொன்னேன்' என்றார். "லாசர்! வெளியேவா' என உரத்தசப்தமாய்க் கூறி னார் என்னஅற்புதம்! செத்தபினாம் உயிர்பெற்றது. சகோதரிகளின் அழுகைக்குரலைக் கேட்காத அச்சடலம் அந்தமனிதனின் குரலுக்குப் பணிந்தது. "உடனே செத்தவன் வெளியேவங்தான்." கட்டைத் துவிம்ச

முன்றுநாள் கல்லைறயில் அடக்கப்பட்டபின்துக்கு உயிர்கொடுக்கக்கூடிய விஞ்ஞானி யார்? அவன் முன்வரட்டும்! 'வா'என்று சொன்னால் உயிரளிக்கவல்ல வள்ளல் இத்தரைதனிலுண்டோ? இருந்தால் முன்வரட்டும்! ஒருவர்மட்டும்தான் இத்தகைய புதுமைகளைச் சயவல்லமையால் செய்யவல்லவர். அவர்தான் கடவுள். இவர் யார்? இவர்தான் யேசு. இவர்தான் நம்மைமீட்கமனிதனுயிவந்த இரண்டாமாளாகியசு கடுகியசர்வேசுரான்.

“நாமே வழி! நாமே வாழ்வு! நாமே உண்மை!”

நன்றியறந்த ஸ்தோகத்திடம்

பிரேக்ந்கரின் திவ்வியபாலகயேசு என்குசெய்தருளிய நன்மைகளுக்காக நன்றித்துகிழறி இதனைப் பிரசித்தஞ்செய்கிறேன்.

எகிப்துக்குச் சென்றபொழுது

— எம். பத்திநாதன் —

திவ்வியபாலன் பிறக்கிருந்தபொழுது அவர் தமதுஅன்னையுடையும், அரியகைத்தாடையுடனும் பெதல்கேமிலே தங்கியிருந்தார். யூதருடையஇராகா பிறக்கிருக்கிறார்என்பதை அறிந்தாள் முதல் ஏரோதன் அடங்காச்சினைமுறை வனும் மூவரசர்களின்வரவை ஆவது டன் எதிர்பார்த்திருந்தான். தானே அந்தநாட்டின் தனிமன்னனுமிருந்து வரவிரும்பினேன். புதியமண்ணர்பிறக்கது அவனுக்குப் பெரும் திகிலையும், வெறப்பையும் உண்டுபண்ணியது. நாட்டைஇருக்குக்கீ ஆட்சிபுரிய அவன்விரும்பவில்லை.

அதனால், அவன் தனது ஆலோசனைச் சங்கத்தைக்கூட்டி, அவர்களை விழி துச் சொல்லுவான் : “புதியமன்னரைப் பற்றி எனக்கு மூவரசர்கள் யாதும் அறி விக்கவில்லை. என்னை அவர்கள்ஏர்மாற்றி வேறுவழியாகத் திரும்பிப்போய்விட்டார்கள் போவிருக்கிறது. புதியமன்னர்பெதல்கேமில்தான் பிறக்கிறுப்பாரென்று வேதவிற்பன்னர்கள் கூறினார்கள். நான் அப்புதியமன்னை ணைக்கொன்றேழிக்கவேண்டும். அதனால் பெதல்கேமிலுள்ள இரண்டு வயதிற் குட்பட்ட குழந்தைகளையியல்லாம் பொலிசீதெய்வுவிலும். அவர்களில்

புதியமன்னரும் ஒருவராய்திருப்பார்” என்றார்கள். இதைக் கேட்ட ஆலோ சனைச்சங்கத்தார் யாதுபதிலும் அளிக்க வில்லை. அவர்கள் இக்கொரோசெயலை விரும்பாதபோதிலும் ஆட்சே சித்து எதிர்போகி அரசனைச் சிர்க்குத் துக்கினர். தான் எண்ணியக்குறுமத்தை மறுநாட்ட காலையே செய்தமுடிக்குமாறு ஏரோ தன் தன்சேவகருக்குக் கட்ட ஸியிட்டான்.

அன்றிரவே ஓர்தேவதுதான் சூகையப்பருக்குக் காலுவில் தோன்றினார். ஏரோதன் தேவகுமுங்கதையைக் கொல்லத்தேடுவதாக அவருக்குத் தெரிவிக்கின்றார். அந்தச்சனமே தாயையும்,

அப்படியானால் நேற்றிரவு நாங்கள் கொள்ளியிட்ட பொருளில் எனது பாகத்தை உனக்குத்தருகிறேன்; நீ அவர்களை விட்டுவிடுகிறோயா? என்று திஸ்மல்கேட்டான். இதற்குமற்றவன் உடன்பட்டான். பிறகு திஸ்மஸ் திருக்குடும்பத்தை ஓர்காலன்ச்சரித்துச் சாடியில் தண்ணீரும் நிரம்பிக்கொடுத்து, அவர்களை அனுப்பிவைத்தான். அனுப்பும்பொழுது அவன் குழந்தையின் அழுகைக்கண்டு வியப்புற்று அதன்பெயர் மாதெனக்கேட்டான். தேவதாயார் மறுமொழியாக “இக்குழந்தையின்பெயர் யேசு; இவர்கூருகாலத்தில் நீ செய்தலுதவிக்குப் பிரதிட்டவி செய்வார்” என்றார்.

யேகநாதர் சிலுவையில் அறையுண்டிருந்தபோது அவருடையவல்துபுறத்தில் அறையப்பட்டிருந்த வன் தான் தில்மஸ். இடதுபுறத்தில் அறையப்பட்டிருந்த வன்தான் யெஸ்றன். திருக்குமிம்பம் எகிப்துபோய்ச்சேர்க்கு அங்கு கெம்பிரேப்பட்டனத்தில்கு அருகாமையிலுள்ள கெலியோப்போவில் என்னுமிடத்திலே ஓர்சிறுகுடிசையில் வசித்துவங்கது. அவர்கள் ஏழுவருடகாலம் எகிப்திலே சஞ்சரிதத்திருக்க

மறுநாட்காலை அவர்கள் பெத்து
கேமிலிருந்து அதிகதாத்திற்கப்பால்
சென்றுவிட்டார்கள். போகும்வழு
பிலே ஒரு காள்ளுவர்கள் ஒரு இடத்திலே
யன்வீட்டில் தங்கினார்கள். ஏனெனில்
அவர்கள் எகிப்பதைப்போய்ச்சே
அநேகநாட்கள் பியாணஞ்செய்தி
வேண்டியிருந்தது. கொடியபாலைவனா
களை காந்திசெல்ல வேண்டியிருந்தது.

மந்திரர்நாள் அவர்கள் பாலைவன், தினுடாகச் சென்று கொண்டிருக்கிற பில் அவர்களது தண்ணீர்ச்சாடி யில் தண்ணீரில்லாமல் போய்விட்டது. அப்போது சிறிது தூரத்திற்கப்பால் அவர்களுக்கு இருமரங்கள் நிற்கக்கண்டு, மரங்கள் இருப்பதால் தண்ணீரும் இருக்கும் என்னைத்துச் சென்றபோது, அங்கு உங்கப் பகல்வேலோயிலே ஏருகொள்ள

நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

அடைக்கலப்பிதாவாகிய அர்சு. குசையப் பர் எனக்குச் செய்தருளிய பேருபகாரங்க ஞக்காக நன்றிகூறி இதனைப் பிரசரங்குசெய்கிறேன்.

ଅ. ଇ

பிரிவு உபசாரம்

கோண்டாவில் கத்தோவிக்கப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராய்க் கடந் தயூவருடையும் கடமையாற்றித் தம் பொழுது திருநெல்வேலி கத்தோவிக்கப்பாடசாலைக்கு மாற்றமாகிக் செல்லும் திரு. ரி. கே. அமிர்தநாரதர் அவர்களுக்குப் பாடசாலை ஆசிரியர்-மாணவர் சங்கத்தால் சென்ற 14-12-1966 வெள்ளிக்கழை ஆசிரியர் திரு. எமிவியானுஸ்பிள்ளை தலைமையில் பிரிவோபசாரவிழு ஒன்று விமரிசையாக நன்றா பெற்றது அவ்வேலை தலைவர் பேசின போது : பிரியாவிடை நாயகரின் அரிய குணங்களையும், அயராததொண்டையும், குறிப்பாக வறியபின்னோகள் மட்டில் அவர்காட்டிய அுண்பாதங்களையும் எடுத்துக்காட்டி, அவரினபிரிவு கராமத்துக்கே ஓர் பெரிப் கஷ்டமாகும் எனக்கிறீரனார். ஆசிரியர் பி. எஸ். திருச் செல்வம் பேசுகியவிடத்து: எனது அனுபவம் மிக்குறைவாயிறந்தபோதிலும் பிரியாவிடைநாயகரில்கண்ட உயரிய பண்புகள் போற்றந்துரியன ; அவர் தமது நீண்டகால ஆசிரியத் தொண்டில் அடைஞ்சுள்ள அனுபவமான துட்டவையைச் சரிவரச் செய்வதற்குப் பயன்பட்டுள்ளதெனக் கூறினார். ஆசிரியை செல்வி ஜேம்ஸ் எலிசபெத் எழுந்து, ஆசிரியர்கள் பேரால் பிரியாவிடைநாயகரைப் பொன்னைடைபோர்த்துக் கொளரவிக்க, மாணவர்கள் அன்பளிப்புகள் வழங்கினார்கள். ஈற்றில் பிரியாவிடை, நாயகர் தமக்கு அனிக்கப்பட்ட உபசாரத்துக்காக நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில் : தாம் ஆசிரியர்-மாணவர்கள் மட்டில் காட்டியுள்ள அன்பு, ஆதாவு, நன்றியாகியன தாம் தமது கடமையில் கொண்டிருந்த பொறுப்புணர்ச்சியையே பிரதிபலிக்கின்றன என்றும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பிரசமயத்துரக்களிடையே கத்தோவிக்க திருச்சபையின் எடுத்துக் காட்டாக விளங்க வேண்டும் என்றும் குறிமுடிந்ததும் விடுமா இனிதே முடிவாயிற்று.

— ତିରୁପାତା

பெற்றேர்தின விழா

முல்லைத்தீவுப் பகுதியைச் சேர்ந்த
சிலாவத்தைப் பாடசாலைப் பெற்றுர்
தினவிழா சென்ற 14-12-56-இல் முல்லைத்தீவுப்பகுதிக் கத்தோவிக்க பாட
சாலைகளின் தக்காரியின்கள் வண. ஏ.
சிமெர்ப்காசவாழியவர்களின் தலையை
யிலே திருவிழாக்கி தொண்டாடப்
பட்டது. அன்றூராயக்காக்கி தொண்டாடப்
யளவில் சிலாவத்தைப் பெறுக்கொண்டு
சங்கிலை சவாமியவர்கள் காரில்வங்கள்
திறங்கியதும் மாலைகுட்டப்பெறவே,
சிறப்பாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்த
பாடசாலைவீதிவழியாகப் பாடசாலைப்
யிளைகள் தொண்டாடப் பட்டது. அன்றூராயக்காக்கி தொண்டாடப்
யளவில் சிலாவத்தைப் பெறுக்கொண்டு
சங்கிலை சவாமியவர்கள் காரில்வங்கள்
திறங்கியதும் மாலைகுட்டப்பெறவே,
சிறப்பாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்த
பாடசாலைவீதிவழியாகப் பாடசாலைப்
யிளைகள் தொண்டாடப் பட்டது. அன்றூராயக்காக்கி தொண்டாடப்

வினோயாட்டுப்போட்டி :
 மைதானமத்தில் நின்றகொடிமரத்
 தில் சவாமியவர்கள் கரகேஷமத்தில்
 பாடசாலைக் கொடியைற்றி
 வினோயாட்டுப்போட்டியை ஆரம்பித்து
 வைத்தார். பாடசாலைப் பிள்ளைகள்
 பாடசாலைக் கீதம் பாடிமுடிந்ததும்,
 அன்னம்மா இல்லத்துக்கும், மரி
 யம்மா இல்லத்துக்குமிடையே வினோ

யாட்டுப்போட்டி நிகழ்த்து. இதிலே 50, 75, 100 யார் ஓட்டங்கள், மூன்று கால் ஓட்டம், சாக்கோட்டம், கயிறுடித்தல், கரண்டி-எலுமிச்சங்காய் ஓட்டம், சங்கிதக் கதிரை என்பன முக்கியமான வைபாரும்.

பொருட்காட்சி: அதன்மேல்
பின்னோக்களின் கைவேலைகள் அடங்கிய
பொருட்காட்சி மண்டபத்திற்குச் சுவா
மியவர்கள் தீர்க்குவதற்கார். பெற்
கேரும், மற்ற கேரும் பின்னோக்காள்
செய்யப்பட்ட கைப்பணிப் பொருட்க
ளைப் பண்டு களித்தனர். அவற்றிலே
கடுதாசிப்பழக்கள், மாலைகள், ஒலையால்
இழைக்கப்பட்ட பெட்டிகள், நீத் துப்
பெட்டிகள், தடுக்குகள், சித்திரப் படங்கள்,
களிமணங்கள் செய்து வர்ணம்
தீட்டப் பெற்ற மாங்காய், தேங்காய்,
உரல் உலக்கை, அம்மிகுளை போன்ற
பலவகையான பொருட்கள் விடேஷுசமா
க குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். பொ
ருட்காட்சி முடிவுற்றதும் பாடசாலை
யிலே உயர்மேடையில் சுவாமியவர்கள்
ஆசனத் தமரங்கு விளையாட்டுப் பகுதியில்
அலும், கலைப்பகுதியிலும் முதலிரு இடங்கள்
வகுத்தவர்களுக்குப் பரிசில்கள்
வழங்கினார். விளையாட்டுப் பகுதியில்
தீற்மைகாட்டிய அன்னம்மா இல்லமும்,
இழுங்கானவரவு, நல்லெலாமுக்கம்,
கல்வி, சுத்தம், சமயபாடம் முதலாம்
கலைப்பகுதியில் தீற்மைகாட்டிய மரியம்மா இல்லமும் ஒவ்வொர் வெள்ளிக்
கண்ணம் பரிசாகப் பெற்றுக் கொண்டன.

சங்கீத விழுா: பரிசுல்கள் வழங்கப்பட்டதும் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் திரு. எச். திருச்செல்வும் அவர்களால் பாடசாலையின் அறிக்கை வாசித்துமுடிந்ததும் பிள்ளைகளின் சங்கீத விழுா ஆரம்பமாயிற்று. இதில் பேச்சு, பாட்டு, கடனம், கோலாட்டம், கும்மி, கொமிக் என்பன விசேஷப்பட்டனவா கும். ஈற்றில், தலைமை ஆசிரியரின் நன்றியுரையுடனும், பிள்ளைகளின் மங்களப்பாடுடனும் விழுா இனி தே முடிவெய்கியது. சுமாம்!

அரசனும் வழிப்போக்கனும்

இருங்கள் ஓர் அரசன் வழக்கம்போல் மக்களின் நிலைமைகளைக் கவனித்துவருமாறு இரவில் சென்றுகொண்டிருதான். அவ்வமயம் அவ்வழியே வந்து கொண்டிருஞ்ச ஒரு வழிப்போக்கன் இருளின்காரணமாக அரசன்மீது மோதிவிட்டான். உடனே அரசன் அவணப்பிடித்து, இரவில் காலங்தாழ்த்துவிளக்கின்றிப் பாதையிலே நடமாடக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டு மன்னித்துவிட்டான்.

மறுநாள்காலை அனைவரும் இரவில் கையில் விளக்கேஞ்சீசல்ல வேண்டுமென்று ஒரு பொதுக்கட்டளையைப் பிரகடனப்படுத்தினான் அரசன். இதற்கேற்ப, மறுநாள்இரவு அம்மனிதன்கையில்விளக்கை ஏங்கி சென்று கொண்டிருந்தான். அரசனும் வழக்கம்போல நாட்டைச்சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தான். இடைவழியிலே அந்தவழிபோக்கன் அரசனை முன்னாள்போல மோதிவிட்டான். அரசன் சினங்கொண்டு, “அற்பனே! எவ்வாறு எனக்ட்டளையை மீறுவாய்? எங்கே உன் விளக்கு?” என்று உரக்கக்கேட்டான். அவன்: “அரசரே, இதோதூஇருக்க

“விளக்கல் மெழுகுதிரி எங்கே” என்றுன். அவன் : “தங்கள் கட்டளையில் அவ்வாறு இருக்கவில்லையே” என்று பதிலிறுத்தான். ஆரசன் வெட்டுக்கீத்தலை குணிந்தவனுக்கு மாரிக்க சென்றுன்.

மறுநாள் கதீவன் காட்சியளிப்பு

கொண்ட ஓர் அரசாங்கத்தின் வாக்குறுதியிலே நம்பிக்கைவைக்க முடியாது; பிரதமரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்தில்லாத ஒரு அரசாங்கத்தை நாம் நம்பி முடியாது” என்று அந்தச்சுற்று நிருப்பத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

என்றான் இந்தப்புகையிலையே?....

1957-ம் ஆண்டு ஆவணிமாதத்தோடு முடிவடையவிருக்கின்ற இலங்கை கூடுதலித்திய மலையாளப்புகையிலை ஒப்பக்தம் பற்றியும், வடமாகாணத்திலே புகையிலைச்செய்கை, விற்பனை ஆதியவற்றின் நிலைமைபற்றியும் கலந்துவிவாதிப்பதற்காகச் சென்ற 18-க்குத்தி நடைபெற்ற ஓர்க்கட்டத்திலேயாழ்ப்பானம்-மலையாளம் புகையிலைக் கூட்டுறவு உற்பத்தி-விற்பனைச் சங்கதலைவர் திரு. ஏ. டபிளியு. நடராசாதுவர்கள் பேசிய போது : வர்த்தகமங்கிரி ஆர். ஜி. சேனை நாயகாவுடன் மலையாளம் புகையிலை ஏற்றுமதிபற்றிச் சம்பாஷி த்துக்கொள்ளிருந்தபோது, “என்தான் இந்தப்புகையிலையை நிங்கள் உற்பத்திசெய்க நீர்க் கூடுதிருக்கின்றார்.

அரசாங்கக்ட்சியிலிருந்துவிலகினார்

நாவலப்பிட்டி எம். பி. திரு. ஆர். ஈ. ஜயத்தீலக அரசாங்க பாராளுமன்றக் கட்சி யிலிருஞ்சு சென்ற 20-ந்திக்கு இராசினாமாச் செய்துள்ளனர். அவர் பிரதமருக்குள்ளுதிய இராசினாமாக் கடி தத்திலே, “எம். ஈ. பி. அரசாங்கம் பதவிக்குவந்ததமுதல் கடைப்பிடித்து வரும் கொள்கைகள் முன் நூக்குப்பின் முறையும், விவேகமற்றவாயும் இருக்கின்றன; இனிமேலும் விஷயங்கள் நல்லமுறையில் அமையுமென்று என்ன வெள்கைப்படியாது; எனக்கிருஞ்சதம் பிக்கையானது கொழும்புத்தறைமுகம் அத்தியாவசியக் கேவையாகக்கப்பட்டுத் தொழிலாளின் பல்வேறு உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டபோது தகர்க்கு போய்விட்டது; காட்டில்லிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க அரசாங்கம் எவ்விதநடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை” எனத் தெரிவித்திருக்கின்றார்.

சந்தாதாரருக்கு இர் வேண்டுகோள்

“சத்தியவேத பாதுகாவலன்” சுங் தாராருக்கு 1956-ம் ஆண்டு முடிகிற வரையிலே அவர்வர் நிலுவைப்பணத் தைப்பற்றிய அறிவித்தல் அனுப்பிப்பட்டிருந்தும் கிளர் துதைப்பற்றி இன்னுமே கவனியாமல் இருந்துவரு கிண்றனர். இவர்கள் தங்கள் நிலுவைப்பணத் தைத் தாமதமில்லாது அனுப்பிவைக்கும்படியாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பணம் அனுப்பும்போது தங்கள் சந்தாரந்மபரையும் குறித்து அனுப்புக.

சிந்தியாமல் வேகமாகப் பேசுவது “பிறேக்” இல்லாமல் வண்டியை வேகமாகச் சொல்ல விரும்புவது போலத்தான்.

அருடு செல்வி

[1-8.]

“நான்பிழைப்பது உன்னையில்தான்”

அருணைவின் அருமை அப்பாவும், அன்புள்ள அண்ணைவும் அருணைவை மிகவும் அருமையாக வளர்த்து வந்தனர். அருணைவும் ஒருகவலையும் இல்லாமல், சுதந்திரவானில் இன்பச்சிறகடித்து ஆடிப்பாடிப் பறந்து திரிந்தாள். சிறுவயது முதற்கொண்டே கல்வியிலும், தேவபக்தியிலும் தனக்குங்கர்தானேன்று விளங்கினாள்.

நாலாம்வகுப்பிற் படிக்கும்போதே மாதாவிற்குத் தொண்டுசெய்யும் மரியாயின்சேலையில் சேர்ந்து, அரும்பெரும் பணிபுரிந்து வந்தாள். ஆனால், இவனுக்கு எதிர்மாருக இவளின் அண்ணை அன்றன் கோவில் முகமேஅறியாது தெருச்சங்திகளிலும், தியேட்டர்களிலும் ஸின்று தன்காலத்தைக் கழித்து வந்தான். தனது அருமைஅண்ணைவை மனநிருப்ப அருணைவும் பற்பல செபதபங்களை அந்தரங்கமாய்ச் செய்துவந்தாள். வழுமை போல் ஓர்நாள்முவரும்மதியப்போசனத்தை ஒன்றூயிருந்து அருந்தும்போது அருணை, அன்றனைப்பார்த்து, “அருமை அண்ணைவே! காயமேபொய்யடா, அதுகாற்றதித்த பையடா, வாழ்வது மின்னல்.” இந்த உண்மைகளைச் சற்றே சிந்தியுங்கள். மெய்யங் கடவுளையே உற்றுநோக்குங்கள். அவர் உங்களுக்காகப் பாடுபடவில்லையா? உனக்காக நீல்லவனாகி, ஓர்குருவாகி, ஓர் அர்ச்சியசிட்டனையாக மாறிவிட நான் எனக்குள்ள ஆஸ்திபாஸ்தி ஏன் உன் நன்மைக்காக என் வாழ்வைத் தானும் தியாகம்பண்ணுவேன் என்றாள். அன்றன் இந்த வார்த்தைகளைத் தன் உள்ளத்தில் வைத்துச் சிந்திக்கலானான். சுகத்தின் போக்கமாய் இருந்த அருணை நாளைடு

வில் மெலிவுறுவதை நோக்கினான். சிந்தித்தான். சிந்தனைசுமலக் கால்கள் செல்லும் வழி தெரியாது கோவிலின்வாசலை அடைந்தான். உட்பிரவேசிக்கத் தைரியயின்றிவீடு திரும்பினான். நாட்கள்பல உருண்டோடின. அருணை மரணப்படுக்கையில் இருக்கிறாள். அருகே அவளது ஆசை அப்பா திகில்லிரைந்தகண்களுடனும், கவலைதோய்ந்த முகத்துடனும் காணப்படுகிறார். இக்காட்சியைக்கண்ட அன்றன் அருணைன்று கதறினான். ஆனால், அருணைவோ புன் னக்யுடன் “அண்ணை! நான் உயிர்பிழைப்பது உன்னையில்தான்” என்று கூறும்போதே குருவானவர் அவஸ்தைக்காகிய ஆயத் தங்களுடன் உட்பிரவேசித்தார். அருணை கடைசித்தேவதிரவிய அனுமானங்களைப்பெற்று, குருவானவரின் நல்லபதேசங்களைக் கேட்டாள். பின்பு அருணை புன் னக்யுடன் “அண்ணை! என்மரணப்படுக்கையில் நான்கேட்பதை நீசெய்வர்யா?” என்றாள். தங்கையின்மேல் அவனுக்குள்ள பாசத்தினால் கண்ணீர் மல்கிய கண்களுடன் “ஆம்” என்றான. உடனே அவள்: “இதோ, குருவானவர். அவரிடம் போங்கள்” என்றாள். தங்கையின் சொற்பிரகாரம் அருணை குருவானவரிடம் சென்று 20வருடங்களாயத் தான் மனதில் வைத்திருந்த குப்பை குதம்பல்களை நீக்கித் தூய்மையான உள்ளத்துடன் திரும்பினான். ஆனால், அவனுக்காகப்பரிசுத்த பலின்று விறைவேறப்போகிற தென்பதை அறிவானா? அந்தோ! அவனின் பிரியஅருணை மரணத்துடன் போராடிக்கொண்டு இருக்கிறாள். திடீரென அவள்: “ஆம் ஆண்டவரே, நான் இவை எல்லாவற்றையும் என் அருமை அண்ணார்

அன்றனுக்காக அல்லவோ செய்தேன். இன் னும் அவர் மனங்திருப்பவில்லையா? இல்லை யேல் என்ற யிரைமுதலாய் அவருக்காகப்பளியாக்குகிறேன்” என்றார். இதைக்கேட்ட அன்றன் “ஐயோ! வேண்டாம் அருணை. நீ சாகாதே. நான் இதோ பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து விட்டேன். நீ சமாதானமாய் இரு” என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடியுமின்பே அருணை அன்றனை நோக்கி: “நீ ஆண்ட வருடன் சமாதானமாகி விட்டாயா?” என்ற தும் சிறிது நேரம் அருணை முச்சடங்கிக் கிடந்தாள். அப்பாவும், அன்றனும் கதறினர். அருகேயிருந்த வைத்தியர் கைநாடியைப் பரி சோதித்துக் குளருதிர்கள், அவனுக்கு இனி ஒன்றுமில்லை என்றார். அருணை புன்முறவு லுடன் கண்விழித்தாள். அப்போது கொஞ்

சம் குணமடைந்து எழுந்து நடமாடினார். அண்ணைவினது வாழ்க்கையில் மாறுதலைக் கண்டாள். நாள்தைவில் அன்றன் அர்சு. மாட்டைன் குருமடத்தை அடைந்தான். அருணுவும் அப்பாவின் ஆசீருடன் திருச்சி லு வைத் கன்னியர்மடத்தை அடைந்தாள். ஓர்நாள் அருணைவின் அப்பா திடை ரென் க்காலமாகினார். தந்தையின் பிரேதனர்வலத் துடன் பலகுருக்கள், கன்னியர்கள் கூட்டத் துடன் அன்றன், அருணை இருவரும் தந்தையின் ஆன்மசாந்திக்காகச் செபித்துக்கொண்டே சென்றனர்.

அன்றன், தந்தைக்கு மட்டுமல்ல, தன்பிரியதங்கைக்குமே என்றும் நன்றியுடையவனைய் இருந்தான்.

— B. M. R. Malar.

அர்சு. மரிய டி மொன்போட் எழுதிய பரிசுத்த கன்னியாயின் மேல் மெய்யானபக்தி அல்லது அன்பின் பரிசுத்த அடிமைத்தனம் (இரண்டாம் பாகம்)

A. மெய்யானபக்தி அல்லது பூரணபக்தி யைத் தெரிந்துகொள்ளும் விதம்.

எங்கள் நாயகியின்மேல் பக்தி பல வகைப் பட்டது. இங்கு உண்மையற்ற வைகளைப்பற்றிக் கூறுவதில்லை.

1. விசேஷ அப்பியாசங்களில்லாத பக்தி.

நாம் கிறீஸ்துவ கடவுமைகளை நிறைவேற்றி வருவதும், சாவான பாவத்தை விலக்குவதும், கடவுளுக்குப்பயந்து நடப்பதிலும் மேலாக, அவர்மீது அன்புகொண்டு ஒழுகுவதும், இடையிடையே எங்கள் நாயகிக்கு வேண்டுதல் புரிவதும், அவ்வைத் தேவனின் தாயாராகச் சங்கிப்பதுமாம். இவ்விதம் நாம் ஒழுகியான தபோதிலும் தேவதாயின்மேல் யாதாமொரு விசேஷபக்தி செய்யாமலிருப்பது.

2. விசேஷ அப்பியாசங்களைக்கொண்ட பக்தி.

எங்கள் நாயகிமீது அதிக பூரணங்களை தமும்பும் கண்ணியமும், அன்பும் கம்பிக்கையும், வணக்கமும் செலுத்துவதாம். இதனால், நாங்கள் பரிசுத்த செபமாலை, உத்தரீக்

பக்திச் சபைகளில் சேரவும், செபமாலை செயிக்கவும், மரியாயின் சுருபங்கள் அடுத்தார்களைச் சங்கிக்கவும், அவ்வடைய புகழ் களைப் பிரசித்தப் படுத்தவும் தூண்டப்படுகிறோம். நாங்கள் பாவவழியில் நடவாதிருந்தால் இவ்விதபக்தி நன்மையானதும், பரிசுத்தமானதும், புகழ்ச்சிக்குரியதுமா யிருக்கும். ஆனாலும், இது அடுத்துவரும் பக்தியைப்போலப் பூரணமற்றாகவும், எங்கள் ஆன்மாவைச் சிருட்டிகளின் தொடர்பிலிருந்து துண்டிக்கக் கூடியதான் அன்றேல், எங்களைச் சுப்பட்சத்திலிருந்து பிரித்து யேசக்கிறீஸ்து நாகருடன் ஒன்றித்துச் சீவிக்கச்செய்யக் கூடியதான் திறமையற்றிருக்கும்.

3. பூராபக்தி: அன்பின் பரிசுத்த அடிமைத்தனம்.

மூன்றாவதான எங்கள் நாயகிமேல் பக்தியை ஒருமிக்கசிலர் மாத்திரமே அறிந்து, அப்பியாசம் செய்துவருகிறார்கள். தெரியப்பட்ட ஆத்துமமே, இதையே உன்கு இப்போது வெளிப்படுத்தப் போகிறோம்.

B. மரியாயின் மெய்யான பக்தியின், அதாவது அன்பின் பரிசுத்த அடிமைத்தனத்தின் தன்மையும், விஸ்தாரமும்.

அ. இந்தப்பக்தியின் தன்மை.

இது எம்மை முற்றுக மரியாய்க்கு அடிமையாக்குவதும், மரியாய்மூலம் யேசுநாதருக்கு அர்ப்பணிப்பதும், அதன்பின் எம்கிரிகைகளையாவையும் மரியாய்டுனும், மரியாயிலும், மரியாயின் மூலமாயும், மரியாய்க்காவும் செய்துவருவதாம்.

ஆ. இந்த அர்ப்பணிப்பின் விஸ்தாரம்.

இதுஏத்தன்மையெதனின் யாவையும் மரியாயின் கரங்களில் ஒப்புக்கொடுப்பதாம்.

நாம் ஒரு விசேஷத்திருநாளைத் தெரிந்து அன்று எமக்குள்ள யாவற்றையும் ஒன்றுமே எமக் கென்ற வைத்துக் கொள்ளாமல் மரியாய்க்கு ஒப்புக்கொடுப்பது; எம் சரீரம், ஆத்துமம், எம்புறச்சொத்துச்சொத்தந்திரம், எம்வீடு, குடும்பம், பாக்கியம் முழுவதையும், எம் உள்ளத்தையும், ஞான உடைமைகளையும், உரிமைகளையும், சிறுக்கிரகங்களையும், புண்ணியங்கள், பிராயச்சித்தங்கள் யாவையும் சுயேச்சையாயும், அன்பாயும் மரியாய்க்குப் பரித்தியாகம் செய்து ஒப்புக்கொடுப்போமாக. இதிற் கவனிக்க வேண்டியதாவது: இந்தப் பக்தியினால் ஒரு ஆத்துமம் மரியாயின்மூலம் யேசுநாதருக்குத் தன்னைமுழுவதும் ஒப்புக்கொடுக்கும் போது, தனக்கு அதிகஅருமையான யாவையும் கொடுத்து விடுகிறது. ஒரு சங்கியாசசபையார் தங்கள் செபங்கள், தருமக்கிருத்தியங்கள், ஒறுத்தல், உபவாசங்கள், பிராயச்சித்தங்களைத் தங்கள் நற்கருத்துகள் நிறைவேறும்படி பாவித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், மரியாயின் அடிமைகளோ தங்களுக்குள்ள யாவற்றையும் மரியாயின் கரங்களில் ஒப்படைத்து, யாவையும் சம்பூரணமாய் அறிந்திருக்கிற அந்த நாயகியே அவனின் சித்தப்படி ஆண்டவருடைய அதிமிக்க தோத்திரத்துக்கும், மகிழ்மக்குமாக விளியோகிக்க விட்டு விட வேண்டியது.

மரியாயை எங்கள் நற்கிரகைகளின் நயங்களுக்குச் சொட்டியாக நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது:

அவனே தமது இஷ்டப்படி அங்கங்களை உதவிக்கிற ஸ்தலத்தில் அவதிப்படுகிற ஒரு

ஆஸ்மாவின் விடுதலைக்காகவோ, அன்றேல் ஒர்ளளிய பாவியின் மனந்திரும்புதலுக் காகவோ உதவிக்கொள்ளுகிற.

ஆனால், இந்தப் பக்தியினால் எங்கள்உரிமைகளையுங்கூட எங்கள் நாயகியின் கரங்களில் ஒப்படைத்துவிடுகிறோம். ஆகையால், அவுளவைகளைக் காப்பாற்றி, அதிகரிக்கச்செய்து, அலங்கரித்துத் தமது திருக்குமாறுஞ்குக்காண்பித்து அவைகளைத் தமது இஷ்டப்படி பக்கிடுபண்ண விட்டுவிடுகிறோம்.

இப்படியாக நாம் எங்கள் நாயகிக்கு எங்களையும், எங்கள் தியாகங்களையும், உரிமைகளையும் ஒப்புக்கொடுத்தபின், நாம் விரும்பிய ஓர் ஆண்மாவை உத்தரிக்கிறஸ்தலத்தின் வேதனையில்லின்று விடுவிக்கவோ அன்றேல், ஒருபாவியின் இரட்சிப்புக்கோ, ஒரு சிநேகிதனின் நன்மைக்காகவோ எங்கள் செபங்கள், தருமக்கிருத்தியங்கள், உபவாசங்கள், ஒறுத்தல்கள், பரித்தியாகங்களை உதவ ஆசிப்போ மானால், எங்கள் ஆசையைப் பூர்த்தியாக்கும்படி தாழ்மையாக எங்கள் நாயகியை வேண்டுவோமாக, என்றாலும், நாங்கள் அறியக்கூடாத அவனின்திருச்சித்தத்துக்கே அதை விட்டுவிடுவோ மாக.

(தொடரும்)

அருட்செல்வி

தேவவரப்பிரசாதங்களின் மத்தியஸ்தியாகிய திருவருட்செல்வியாம் தேவ அன்னையின் திருநாமந்தாங்கிப் பிரதிமாதமும் கடைசி வியாழக்கிழமையில் வெளிவரும் “அருட்செல்வி” யானது அத்திருத்தாயின் பக்தியைப்பாராட்டிப் பரப்புவதுடன் திருச்சபைஉத்தியானத்திலே ஒருசேவாமலராகப் பொலிந்து, செல்லுமிடந்தோறும் சேவா மணங்கமழந்து வரக்காண்பது மிகவும் பேரானந்தம். இதன்சேவையை ஆதரித்து, வளர்ச்சியைவிரும்பி அதற்குவேண்டிய கதைகள், கட்டுரைகள். கவிதைகள்முதலிய விஷயதானங்கள் செய்துவரும் சகலருக்கும் நத்தால் வாழ்த்தும், புதுவருடசோபனமும் கூறுகின்றோம்.

செபமாலைப் பக்தி

விசுவாசிகளும், குடும்பங்களும், சனசமுதாயங்களும், திருச்சபைமுழுவதுமேதற்கால அபாயங்களுக்குத் தப்பி ததே வாசிர்வாதங்களை நிறைவாகப்பெற்று, இரட்சணிய பெறுபேறை அடைந்துகொள்ளச் செபமாலைப்பக்தி ஓர்சித்திகரமான சாதனமாய் இருக்குமென்பதை நன்குணர்ந்த பதின்மூன்றும் சிங்கராய் பாப்பானவர் அதை அனுசரிப்பாருக்கு விசேஷ ஞானப்பலன்களை அளித்துள்ளனர். அவருக்குமுன்னிருந்த பாப்புமாரும் செபமாலைப்பக்தியை மேலாகமதித்து வந்தார்கள் என்பதற்கு அவர்களின் வாக்குகளே போந்தசான்றுகும்.

“செபமாலை செபிப்பவர்களுக்கு அது விலை மதிக்கரிய நன்மைகளை விளைப்பதா யிருக்கின்றது” என்று ரஹர்பான் என்னும் பாப்பானவர்.

“யேசுக்கிறீஸ்து நாதரையும், அவரது மாதாவையும் ஒருங்கு மகிழ்ச்சைப் படுத்துகிற இச்செபழுறை கி ரீ ஸ்து வேதத்தை அச்சுறுத்துகிற திங்குகளைப் பலட்சயப் படுத்துவதில் சித்திகரமானது” என்றார் சிக்லதுஸ்என்னும் பாப்பானவர்.

“செபமாலை பரிசுத்த ஞோமான் திருச் சபையின் ஆபரணம்” என்றார் முன் ரும் யூவியல்லனும் பாப்பானவர்.

“சர் வே சுரநுடைய கோபத்தை அமர்த்தவும், பரிசுத்த கன்னி மரியம் மாள் நமக்காகப் பரிந்துபேசும்படி இரங்குகொள்ளவும் செபமாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது” என்றார் பதின்மூன்றும் கிற கோரியார்களும் பாப்பானவர்.

“ செபமாலையானது பாவத்தை நிர்முலமாக்குவதாயும், வரப்பிரசாதத்தைப் புதுப்பிப்பதாயும் தேவமகிமையை அதிகரிப்பிப்பதாயும் இருக்கின்ற

நது" என்றார் பதினெண்காம் கிறகோரி யார்களும் பாப்பானவர்.

“செபமாலை வரப்பிரசாதங்களின் பொக்கம்” என்றுர் ஐந்தாம் பவுல் எனும் பாப்பானவர்.

இவ்வாக மதிக்கப்பட்ட செபமாலைப்பக்தியை நாமும் மேலாகமதித்துச் செபமாலையை நாடோறும் தவரூ மல் ஒதிவருவோமாக. தேவதாயாரின் பக்தி யுள்ளதாசர்கள் பாவனையாக நூற்றைம் பத்துமூன்று மணிச்செபத்தையாவது அனுதினமும் சொல்லிக்கொள்ள முடியாவிடின் ஓம்பத்து மூன்றுமணிச்செபத்தையாவது சொல்லிவரப் பிரமாணிக்கமாய் இருப்போமாக.

வெளிவந்துவிட்டது

கிறிஸ்மஸ் ஆண்டுமலர்

1956

தமிழ் உலகில் முதல்முதலாக வெளிவந்த கண்ணைக்கவரும் கிறிஸ்மஸ் ஆண்டுமலரைக் கண்டு கழிப்பேருவதை கொண்டேன்.

அதன் முவர்ண அட்டைப்படமும், இடையேல்லா சதாசகாய மாதாவின் நிறப்படமும் சட்டமிட்டு, வீட்டில் மாட்டிவைக்கத் தக்கன.

இந்தியாவிலும், இலங்கையிலுமள்ள மேற்றிராணிமார், குருமார், அறிஞர்பலரது ஆசியுரைகளும், கட்டுரைகளும், கதைகளும் இம்மலரை அலங்கரிக்கின்றன.

உணர்ச்சித்தும்பும் அநேககதைகளும்,
ஆராவின்பங்கரும் கவிகளும் வாசகர்களை
அனந்தக்கடவில் அமிழ்த்துவனவாகும்.

விலையுயர்ந்த 'ஆட்பேப்ப'ரில் அமகுறத் தயாரிக்கப்பட்ட இம்மலர் இரண்டுரூபாவுக் குக் கூடியபெறுமதி உள்ள துள்ளபதுதான்.

P. சுவரிமத்து, M. A.